

Asia C-438/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

13.7.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

12.7.2023

Kantajat:

Association Protéines France

Union végétarienne européenne

Association végétarienne de France

Beyond Meat Inc.

Vastaaja:Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté
industrielle et numérique**Oikeusriidan kohde ja tiedot**

- 1 Conseil d'État (ylin hallintotuomioistuin, Ranska) on saanut käsiteltäväkseen kolme erillistä kumoamiskannetta, joiden jättäjinä ovat i) Association Protéines France -niminen yhdistys, ii) Union végétarienne européenne -niminen yhdistys ja iii) Beyond Meat -niminen yhtiö. Useat kasviproteiinipohjaisten elintarvikkeiden markkinoilla toimivat yhtiöt, muiden muassa Beyond Meat, ovat asiassa muina osapuolina tukeakseen Association Protéines Francen kannetta.
- 2 Kantajat vaativat Conseil d'État'ta kumoamaan toimivallan ylittämisen vuoksi tiettyjen nimien käyttämisestä kasviproteiineja sisältävien elintarvikkeiden nimeämisessä 29.6.2022 annetun asetuksen nro 2022-947 (décret relatif à l'utilisation de certaines dénominations employées pour désigner des denrées

comportant des protéines végétales). Kyseisellä asetuksella pannaan täytäntöön Ranskan kuluttajansuojalain (code de la consommation) L. 412-10 §, joka perustuu maataloustuote- ja elintarviketietojen avoimuudesta 10.6.2020 annetun lain (loi relative à la transparence de l'information sur les produits agricoles et alimentaires) 5 §:ään.

- 3 Conseil d'État päätti yhdistää nämä kolme kannetta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

A. Asiassa sovellettava unionin oikeus

Elintarviketietojen antamisesta kuluttajille 25.10.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1169/2011

- 4 Asetuksen N:o 1169/2011 38 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltiot eivät saa toteuttaa eivätkä pitää voimassa kansallisia toimenpiteitä tällä asetuksella yhdenmukaistetuista seikoista, jollei unionin oikeus anna siihen valtuutusta. Kansalliset toimenpiteet eivät saa luoda esteitä tavaroiden vapaalle liikkuvuudelle eivätkä syrjiä toisista jäsenvaltioista peräisin olevia elintarvikkeita.

2. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa kansallisia toimenpiteitä sellaisten seikkojen osalta, joita ei ole yhdenmukaistettu tällä asetuksella, edellyttäen että ne eivät estä, häiritse tai rajoita tämän asetuksen mukaisten tuotteiden liikkumista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 39 artiklan soveltamista.”

- 5 Asetuksen N:o 1169/2011 1 artiklan (Kohde ja soveltamisala) 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tässä asetuksessa säädetään perusta kuluttajansuojan korkean tason varmistamiseksi elintarviketietojen osalta, ottaen huomioon kuluttajien erilaiset käsitykset ja tietotarpeet, ja varmistetaan samalla sisämarkkinoiden häiriötön toiminta.”

- 6 Asetuksen 3 artiklan (Yleiset tavoitteet) 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Elintarviketietojen antamisella on pyrittävä kuluttajien terveyden ja etujen suojelun korkeaan tasoon antamalla loppukuluttajille perusta tietoon perustuvien valintojen tekemistä ja elintarvikkeiden turvallista käyttöä varten, kiinnittäen erityistä huomiota terveydellisiin, taloudellisiin, ympäristöön liittyviin, sosiaalisiin ja eettisiin näkökohtiin.”

- 7 Asetuksen 7 artiklassa (Hyvät tiedotuskäytänteet) säädetään seuraavaa:

”1. Elintarviketiedot eivät saa johtaa harhaan, erityisesti

a) elintarvikkeen erityispiirteiden ja erityisesti sen luonteen, yksilöllisyyden, ominaisuuksien, koostumuksen, määrän, säilyvyyden, alkuperämaan tai lähtöpaikan, valmistus- tai tuotantomenetelmän osalta;

--

d) antamalla ulkoasulla, nimityksellä tai kuvallisilla esityksillä kuva tietystä elintarvikkeesta tai ainesosasta, vaikka tosiasiallisesti kyseessä olevassa elintarvikkeessa luontaisesti oleva tai normaalisti käytetty ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla.

2. Elintarviketietojen on oltava oikeellisia, selviä ja kuluttajalle helposti ymmärrettäviä.

--

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös

a) mainontaan;

b) elintarvikkeiden esillepanoon, erityisesti niiden muotoon, ulkonäköön tai pakkaukseen, käytettyihin pakkausmateriaaleihin, tapaan, jolla ne on aseteltu, sekä olosuhteisiin, joissa ne ovat esillä.”

8 Asetuksen 9 artiklassa (Luettelo pakollisista tiedoista) säädetään seuraavaa:

”1. Seuraavien tietojen ilmoittaminen on pakollista 10–35 artiklan mukaisesti, jollei tähän lukuun sisältyvistä poikkeuksista muuta johdu:

a) elintarvikkeen nimi;

--”

9 Asetuksen 17 artiklan (Elintarvikkeen nimi) 1 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Elintarvikkeen nimen on oltava sen virallinen nimi. Jos tällaista nimeä ei ole, elintarvikkeen nimen on oltava sen tavanomainen nimi, tai, jos tavanomaista nimeä ei ole tai tavanomaista nimeä ei käytetä, on annettava elintarviketta kuvaava nimi.

--

5. Liitteessä VI ovat elintarvikkeen nimeä ja sitä täydentäviä tietoja koskevat erityissäännökset.”

10 Asetuksen liitteessä VI (Elintarvikkeen nimi ja sitä täydentävät erityiset tiedot) olevan A osan (Elintarvikkeen nimeä täydentävät pakolliset tiedot) 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

”4. Elintarvikkeissa, joissa kuluttajien odottama normaalisti käytetty tai luonnostaan oleva ainesosa on korvattu jollakin muulla ainesosalla, merkinnässä on oltava (ainesosaluettelon lisäksi) selkeä maininta ainesosasta, jota korvaamiseen on käytetty osittain tai kokonaan:

a) lähellä tuotteen nimeä; ja

b) sellaisella kirjasinkoolla, jonka x-korkeus on vähintään 75 prosenttia tuotteen nimen x-korkeudesta ja joka ei ole pienempi kuin tämän asetuksen 13 artiklan 2 kohdassa vaadittu vähimmäiskirjasinkoko.”

Asiassa sovellettava unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö

- 11 Unionin tuomioistuin on todennut 1.10.2020 antamassaan tuomiossa **Groupe Lactalis** (C-485/18, EU:C:2020:763), ettei asetuksen N:o 1169/2011 missään säännöksessä luetella kyseisen asetuksen 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ”nimenomaisesti yhdenmukaistettuja seikkoja” ja että kyseinen ilmaus huomioon ottaen mainitut seikat on yksilöitävä kyseisen asetuksen sanamuotoa tiukasti noudattaen (tuomion 25 kohta).
- 12 Unionin tuomioistuin on todennut 1.12.2022 antamassaan tuomiossa **LSI – Germany** (C-595/21, EU:C:2022:949), että asetuksen N:o 1169/2011 liitteessä VI olevan A osan 4 kohdan säännöksillä pyritään lähinnä täydentämään saman asetuksen 7 artiklan säännöksiä merkintöjä koskevilla erityisvaatimuksilla kuluttajien suojelemiseksi virheellisistä tiedoista koostuvilta petoksilta (tuomion 31 kohta).

Komission tiedonanto – Kysymyksiä ja vastauksia elintarviketietojen antamista kuluttajille koskevan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1169/2011 soveltamisesta (2018/C 196/01)

B. Kansalliset oikeussäännöt, joihin asiassa viitataan

- 13 Ranskan kuluttajansuojalain L. 412-10 §:ssä (joka on lisätty maataloustuote- ja elintarviketietojen avoimuudesta 10.6.2020 annetun lain 5 §:llä) säädetään seuraavaa:

”Eläinperäisten elintarvikkeiden nimeämisessä käytettyjä nimiä ei voida käyttää kuvailtaessa, pidettäessä kaupan tai markkinoitaessa kasviproteiineja sisältäviä elintarvikkeita. Asetuksella määritetään kasviproteiinien osuus, jonka ylittyessä tällaista nimeä ei voida käyttää.”

- 14 Tiettyjen nimien käyttämisestä kasviproteiineja sisältävien elintarvikkeiden nimeämisessä 29.6.2022 annetun asetuksen 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”[Tätä asetusta sovelletaan] Ranskassa valmistettaviin kasviproteiineja sisältäviin elintarvikkeisiin”.

15 Kyseisen asetuksen 2 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään seuraavaa:

”Kasviproteiineja sisältävän jalosteen nimeämisessä on kiellettyä käyttää:

—

3. nimenomaisesti liha-, makkara- tai kalatuotteissa käytettyyn termistöön kuuluvaa nimeä;

4. eläinperäisen elintarvikkeen kauppatapana kuvaavaa nimeä.”

16 Kyseisen asetuksen 3 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Edellä 2 §:n säännöksistä poiketen eläinperäisen elintarvikkeen nimeä voidaan käyttää

1. eläinperäisistä elintarvikkeista, jotka sisältävät tietyn osuuden kasviproteiineja edellyttäen, että kasviproteiinien sisällyttäminen säädetään lainsäädännössä tai se mainitaan tämän asetuksen liitteenä olevassa luettelossa;

—”

17 Kyseisen asetuksen 5 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tämän asetuksen vaatimukset eivät koske tuotteita, jotka laillisesti valmistetaan tai pidetään kaupan toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa tai Turkissa tai jotka laillisesti valmistetaan toisessa Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen sopimusvaltiossa.”

18 Asetuksen 7 §:ssä säädetään hallinnollisista seuraamuksista, joita asetuksen säännösten rikkomisesta aiheutuu.

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

A. Kantajien (ja muiden osapuolten) keskeiset lausumat

19 Kantajat (ja muut osapuolet) väittävät riidanalaisen asetuksen olevan lainvastainen, ja ne vetoavat tältä osin muutamaasi perusteisiin. Niiden mukaan riidanalainen asetus

– hyväksyttiin sääntöjenvastaisen menettelyn päätteeksi, sillä siitä ei ilmoitettu Euroopan komissiolle sääntöjenmukaisesti asetuksen N:o 1169/2011 45 artiklassa säädettyä erityistä ilmoitusmenettelyä noudattaen;

– ei täytä asetuksessa N:o 1169/2011 säädettyä merkintöjen selkeyttä koskevaa vaatimusta, säädöksen ymmärrettävyyden ja saavutettavuuden perustuslaillista tavoitetta eikä rikosten ja rangaistusten lakisidonnaisuuden periaatetta;

- on lainvastainen, sillä kuluttajansuojalain L. 412-10 §:ssä, joka asetuksella pannaan täytäntöön, säädetään periaatteellisesta kiellosta, joka on vastoin sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla 11.5.2005 annetun direktiivin 2005/29/EY 5 artiklan 5 kohtaa;
 - perustuu toimivallan ylittämiseen, sillä se on annettu väitetyksi kuluttajien suojelemiseksi erityisesti asetuksen N:o 1169/2011 38 artiklan perusteella, vaikka tosiasiaa sillä on tarkoitus suojata lihantuottajien etuja asetuksen N:o 1169/2011 nojalla.
- 20 Ne väittävät myös, että tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia oikeussääntöjä sekä asetuksen N:o 1169/2011 39 artiklaa on rikottu, koska riidanalaisessa asetuksessa edellytetään Ranskassa valmistettavilta ja kaupan pidettäviltä kasviproteiinipohjaisilta tuotteilta alkuperämaata koskevaa pakollista lisämerkintää perusteettomasti ja koska asetuksella lisätään samoihin tuotteisiin, jotka valmistetaan muualla unionissa mutta pidetään kaupan Ranskassa, kohdistuvaa hallinnollista rasitetta. Kyseessä on siis SEUT 34 artiklassa tarkoitettu tuonnin määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide tai SEUT 35 artiklassa tarkoitettu viennin määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide. Lainsäädäntövallan käyttäjä ei ole myöskään osoittanut, että tällainen määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide on oikeassa suhteessa kuluttajille annettavien tietojen selkeyttä koskevaan tavoitteeseen ja että käytettävissä ei ole muita sopivampia keinoja kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- 21 Kantajat väittävät ennen kaikkea riidanalaisen asetuksen olevan ensinnäkin, siltä osin kuin siinä kielletään käyttämästä eläinperäisten elintarvikkeiden nimiä kasviproteiinipohjaisten elintarvikkeiden nimeämisessä, vastoin asetuksen N:o 1169/2011 38 artiklan 1 kohtaa, koska tämä seikka on yhdenmukaistettu nimenomaisesti viimeksi mainitun asetuksen 7 ja 17 artiklan säännöksillä, kun nämä luetaan yhdessä kyseisen asetuksen liitteessä VI olevan A osan 4 kohdan kanssa.
- 22 Kantajat väittävät toissijaisesti riidanalaisen asetuksen olevan toiseksi vastoin asetuksen N:o 1169/2011 9 ja 17 artiklaa, sillä siinä kielletään kasviproteiinipohjaisten elintarvikkeiden valmistajia nimeämästä tuotteitaan niiden tavanomaisia nimiä käyttäen, jos kansallisessa lainsäädännössä tai unionin lainsäädännössä ei säädetä virallisesta nimestä, vaikka kyseessä olisi nimi, jota on käytetty ennen asetuksen julkaisemista tai sen jälkeen, tai tuotetta kuvaava nimi.
- 23 Kantajat toteavat kyseisen perusteen tueksi, ettei kansallisessa lainsäädännössä eikä unionin lainsäädännössä säädetä yhtään virallista nimeä kasviproteiinipohjaisille elintarvikkeille eivätkä tällaisten elintarvikkeiden valmistajat ja myyjät pysty näin ollen käyttämään tuotteidensa esillepanossa ja kaupan pitämisessä nimiä, joiden käyttö on asetuksen N:o 1169/2011 mukaisesti sallittua, ja ne muistuttavat komission tuoneen itse esille huomautuksissaan, jotka komissio esitti vastatessaan asetusehdotusta koskeneeseen ilmoitukseen, joka oli

tehty 1.10.2021 teknisiä määräyksiä ja tietoyhteiskunnan palveluja koskevia määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 9.9.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/1535 5 artiklassa säädetyn menettelyn yhteydessä, että osa termeistä, joiden käyttö kiellettäisiin asetusehdotuksella, oli ollut laajalti käytössä viime vuosina unionin markkinoilla kasvipohjaisten tuotteiden kuvailussa ja että kuluttajat olivat tottuneet tämäntyppisiin tuotteisiin ja näihin nimiin.

B. Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique (Ranskan talous- ja valtionvarainasioista sekä teollisesta ja digitaalisesta suvereniteetista vastaava ministeri)

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique vaatii kanteiden hylkäämistä. Sen mielestä kantajien ja muiden osapuolten esittämät perusteet ovat perusteettomia.

Conseil d'État'n arviointi

- 24 Conseil d'État hylkää kanneperusteet, jotka koskevat riidanalaisen asetuksen sääntöjenvastaista ilmoittamista Euroopan komissiolle, ja katsoo kyseisen ilmoituksen tapahtuneen sääntöjenmukaisesti.
- 25 Conseil d'État hylkää kanneperusteet, jotka koskevat selkeysvaatimuksen, säädöksen ymmärrettävyyden ja saavutettavuuden perustuslaillisen tavoitteen sekä rikosten ja rangaistusten lakisidonnaisuuden periaatteen täyttymättä jäämistä, ja katsoo kyseessä olevien riidanalaisen asetuksen säännösten olevan riittävän selkeät ja ymmärrettävät.
- 26 Conseil d'État toteaa tavaroiden vapaan liikkuvuuden väitetyn rikkomisen osalta, että koska riidanalaisesta asetusta sovelletaan yksinomaan Ranskassa valmistettaviin tuotteisiin, sillä ei pyritä häirtämään toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevien tavaroiden tuontia Ranskaan eikä sillä ole tällaista vaikutusta. Toisaalta, kun huomioon otetaan asiakirja-aineistosta ilmenevät seikat, riidanalaisella asetuksella ei pyritä rajoittamaan ranskalaisten tuotteiden vientiä ulkomaille eikä sillä ole tällaista vaikutusta. Conseil d'État hylkää siis SEUT 34 ja SEUT 35 artiklan rikkomista koskevan kanneperusteen.
- 27 Conseil d'État toteaa direktiivin 2005/29 rikkomista koskevasta väitteestä, ettei riidanalaisella asetuksella pyritä täydentämään kyseisen direktiivin 5 artiklassa tarkoitettulla tavalla direktiivin liitteenä olevaa luetteloa niistä kaupallisista menettelyistä, joita pidetään kaikissa olosuhteissa sopimattomina, eikä sillä ole tällaista vaikutusta ja että kyseisen direktiivin rikkomista koskevat kanneperusteet on siten hylättävä.

Asetuksen N:o 1169/2011 rikkomista koskeva väite

- 28 Conseil d'État huomauttaa, että riidanalaisen asetuksen säännösten perusteella lainsäädäntövallan käyttäjä on halunnut kieltää eläinperäisten tuotteiden nimeämisessä käytettyjen nimien käytön kuvailtaessa, pidettäessä kaupan tai markkinoitaessa kasviproteiineja sisältäviä elintarvikkeita kuluttajien suojaamiseksi harhaanjohtavilta nimiltä, mikä on asetuksen N:o 1169/2011 tavoite. Tätä kieltä sovelletaan silloin, kun asianomaisen nimen läheisyydessä ei ole lisämerkintöjä, jotta kuluttajat saisivat tiedon kyseiseen elintarvikkeeseen sisältyvien proteiinien korvaamisesta osittain tai kokonaan kasviproteiineilla, mutta myös silloin, kun nämä lisämerkinnät ovat nimen vieressä. Ensin mainitussa tilanteessa riidanalaisella asetuksella rajoitetaan kasviproteiinien osuutta, jonka alittuessa nimen käyttö on vielä sallittua.
- 29 Riidanalaisella asetuksella kielletään siis esimerkiksi käyttämästä nimeä ”steak” (pihvi) tai nimeä ”saucisse” (makkara) ilman lisämerkintää nimettäessä ”pihvi” tai ”makkara”, jossa eläinproteiinit on korvattu kasviproteiineilla, mutta näiden samojen nimien käyttö kuitenkin sallitaan, jos kasviproteiinien osuus jää asetuksessa säädetyn rajan alle. Asetuksella kielletään samoin käyttämästä nimeä ”steak de soja” (soijapihvi) tai nimeä ”saucisse végétale” (kasvismakkara) nimettäessä elintarvikkeita, joissa eläinproteiinit on korvattu kasviproteiineilla, koska niissä käytetään eläinperäisten tuotteiden nimissä käytettyjä sanoja ”steak” ja ”saucisse”.
- 30 Conseil d'État katsoo, että kantajien esittämät kanneperusteet herättävät useita kysymyksiä, jotka liittyvät asetuksen N:o 1169/2011 tulkintaan. Niistä nousee esille etenkin kysymys siitä, onko riidanalaisessa asetuksessa käsitellyt seikat (eli eläinperäisten elintarvikkeiden nimien käytön kieltäminen kasviproteiinipohjaisten elintarvikkeiden nimeämisessä) yhdenmukaistettu nimenomaisesti kyseisen asetuksen 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla saman asetuksen 7 ja 17 artiklalla, kun nämä luetaan yhdessä asetuksen liitteessä VI olevan A osan 4 kohdan kanssa. Jos riidanalaisessa asetuksessa käsitellyt seikat on yhdenmukaistettu nimenomaisesti, herää kysymys tämän yhdenmukaistamisen vaikutuksista. Jos niitä ei ole yhdenmukaistettu nimenomaisesti, on kuitenkin selvitettävä, onko riidanalainen asetus vastoin asetuksen N:o 1169/2011 9 ja 17 artiklaa
- 31 Nämä kysymykset, jotka aiheuttavat suuria vaikeuksia, ovat olennaisia Conseil d'État'n käsiteltävänä olevan asian ratkaisemisen kannalta. Conseil d'État katsoo siten, että asia on saatettava unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi SEUT 267 artiklan mukaisesti.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 32 Conseil d'État esittää siis unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:
1. Onko asetuksen (EU) N:o 1169/2011 7 artiklan säännöksiä, joissa säädetään sellaisten tietojen antamisesta kuluttajille, jotka eivät johda kuluttajia harhaan

elintarvikkeiden yksilöllisyyden, luonteen ja ominaisuuksien osalta, tulkittava siten, että niillä yhdenmukaistetaan nimenomaisesti saman asetuksen 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja tämän kohdan soveltamiseksi liha-, makkara- ja kalatuotealalta lähtöisin olevien eläinperäisten tuotteiden nimien käyttö kuvailtaessa, pidettäessä kaupan tai markkinoitaessa kasviproteiineja sisältäviä tuotteita, koska nämä nimet saattavat johtaa kuluttajia harhaan, mikä estää siten yksittäistä jäsenvaltiota puuttumasta tähän seikkaan säätämällä kansallisia toimenpiteitä, joilla säännellään tällaisten nimien käyttöä tai kielletään niiden käyttö?

2. Onko asetuksen (EU) N:o 1169/2011 17 artiklan säännöksiä, joissa säädetään, että elintarvikkeen yksilöinnissä käytettävän nimen on oltava – jos virallista nimeä ei ole – sen tavanomainen nimi tai sitä kuvaava nimi, kun kyseisen artiklan säännökset luetaan yhdessä asetuksen liitteessä VI olevan A osan 4 kohdan säännösten kanssa, tulkittava siten, että niillä yhdenmukaistetaan nimenomaisesti asetuksen 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla ja tämän kohdan soveltamiseksi eläinperäisten elintarvikkeiden nimeämisessä käytettyjen muiden nimien kuin virallisten nimien sisältö ja käyttö kasviproteiineja sisältävien elintarvikkeiden kuvailemisessa, kaupan pitämisessä tai markkinoinnissa myös silloin, kun elintarvikkeeseen sisältyvät eläinperäiset ainesosat on korvattu kokonaan kasviperäisillä aineosilla, mikä estää siten yksittäistä jäsenvaltiota puuttumasta tähän seikkaan säätämällä kansallisia toimenpiteitä, joilla säännellään tällaisten nimien käyttöä tai kielletään niiden käyttö?

3. Jos ensimmäiseen tai toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, estääkö asetuksen (EU) N:o 1169/2011 38 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu nimenomainen yhdenmukaistaminen, joka tehdään kyseisen kohdan soveltamiseksi asetuksen 7 ja 17 artiklalla, luettuina yhdessä asetuksen liitteessä VI olevassa A osassa olevan 4 kohdan kanssa,

a) jäsenvaltiota säätämästä kansallista toimenpidettä, jonka mukaan kyseisen asetuksen säännöksiin perustuvien määräysten ja kieltojen noudattamatta jättämisestä määrätään hallinnollisia seuraamuksia?

b) jäsenvaltiota säätämästä kansallista toimenpidettä, jossa määritetään kasviproteiinien osuudet, joiden alittuessa eläinperäisten tuotteiden nimeämisessä käytettyjä nimiä, jotka eivät ole virallisia nimiä, on vielä sallittua käyttää kuvailtaessa, pidettäessä kaupan ja markkinoitaessa kasviproteiineja sisältäviä tuotteita?

4. Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko jäsenvaltiolla asetuksen (EU) N:o 1169/2011 9 ja 17 artiklan säännösten mukaan oikeus

a) säätää kansallisesta toimenpiteestä, jolla määritetään kasviproteiinien osuudet, joiden alittuessa eläinperäisten tuotteiden nimeämisessä käytettyjä nimiä,

jotka eivät ole virallisia nimiä, on sallittua käyttää kuvailtaessa, pidettäessä kaupan ja markkinoitaessa kasviproteiineja sisältäviä tuotteita?

b) säätää kansallisesta toimenpiteestä, jolla kielletään tiettyjen tavanomaisten tai kuvaavien nimien käyttö myös silloin, kun niiden yhteyteen on tehty lisämerkintöjä, joilla taataan hyvä tiedotus kuluttajalle?

c) säätää neljännen kysymyksen a ja b alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä vain omalla alueellaan valmistettavien tuotteiden osalta edellyttäen, että kyseiset toimenpiteet ovat tällöin suhteellisuusperiaatteen mukaisia?

TYÖASIAKIRJA